

være meget hensigtsmæssigere, at Sagen ordnes de paagældende Stater imellem under de Forhold, her er Tale om. Vi for vort Vedkommende kan derfor anbefale de foreliggende Konventioner til Godkendelse.

Holger Andersen: Jeg skal for mit Vedkommende udtale, at jeg med megen Glæde ser paa hele den Udvikling til Ordning af mellemfolkelige Stridigheder, som de Konventioner er Udtryk for, der i Dag er forelagt dette høje Ting til Behandling. Det fremragende Arbejde, der fra nordisk Side er nedlagt i hele denne Bevægelse, ikke mindst af Dr. Hagerup og Friherre Marks v. Würtemberg, har jo sat Frugt i den Beslutning, som for to Aar siden blev vedtaget af det tredje Folkeforbundsdelegeretmøde, og som danner Grundlaget for de Konventioner, der er til Behandling her i Dag.

Jeg skal ikke komme ind paa nogen som helst Realitetsdrøftelse af de forskellige Spørgsmaal, der er fremdraget af ærede foregaaende Talere. Med Hensyn til forskellige Bekymringer, som man har ladet komme til Orde overfor de foreliggende Konventioner, mener jeg, at der bl. a. vil kunne henvises til Pagtens Artikel XV, 9de Stykke, der stipulerer en særlig Behandlingsmetode for de Spørgsmaal, der utvivlsomt henhører under den enkelte Stats indre Suverænitetsbeføjelse. Naar jeg har taget Ordet, er det nærmest for at rette et ganske enkelt Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister. Der er jo ikke sat nogen Frist for disse Konventioners Ratifikation, men da der allerede er gaaet saa mange Maanedre, siden de blev underskrevet i Stockholm, vilde jeg finde det ønskeligt, om man kunde fremme Behandlingen i dette høje Ting saa hurtigt som muligt. Den højtærede Udenrigsminister har i det andet høje Ting, saa vidt jeg erindrer, oplyst, at Ratifikationsinstrumenterne allerede er udvekslet mellem Finland og Sverige og mellem Sverige og Norge, og ligeledes at Konventionen med Danmark er ratificeret fra norsk Side, samt at der i Udenrigsministeriet var blevet afleveret et Ud-kast til Udvekslingsprotokol angaaende Ratifikationsdokument til den dansk-finske Overenskomst. Det Spørgsmaal, jeg gerne vil rette til den højtærede Udenrigsminister, er da dette: Kan den højtærede Udenrigsminister oplyse dette høje Ting om, hvorvidt der har fundet en finsk Ratifikation Sted af nærværende Overenskomst, siden den højtærede Udenrigsminister fremsatte disse Udtalelser i det andet høje Ting?

Udenrigsministeren (Moltke): I Besvarelse af de af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og ogsaa delvis af det ærede Medlem Hr. Axel Møller gjorte Bemærkninger om Udtrykket „alle Stridigheder“ i den ene Gruppe Overenskomster i Forhold til Udtrykket „Tvistigheder af hvad Art nævnes kan“ vil jeg tillade mig at sige, at der er ikke nogen Væsenforskel mellem disse to Udtryk; der menes det samme. Jeg skal i den Henseende eksempelvis henvise til de allerede bestaaende obligatoriske Voldgiftskonventioner. Der er f. Eks. den mellem Danmark og Holland, afsluttet i 1904, som tilsigter obligatorisk Voldgift for alle Tilfælde. Der bruges Udtrykket i Artikel I: „De høje kontraherende Parter forpligter sig til at forelægge til Afgørelse for den permanente Voldgiftsdomstol alle Tvistigheder.“ Ikke videre. Og ser vi paa f. Eks. den dansk-italienske Voldgiftskonvention, som ligeledes medfører absolut Voldgift uden Udelukkelse af særlige Kategorier, saa finder vi der det Udtryk, som er benyttet i den anden Gruppe af Overenskomster, idet det nemlig i Artikel I hedder: „De høje kontraherende Parter forpligter sig til at henvise til den“ — ifølge Konventionen i Haag oprettede — „permanente Domstol alle Tvistigheder, ligegyldigt af hvilken Art.“ Man ser altsaa, at i disse to Voldgiftskonventioner, som tilstræber ganske det samme, er der brugt disse to i Formen divergerende, men i Indhold fuldstændig overensstemmende Udtryk.

Med Hensyn til den af det ærede Medlem Hr. Axel Møller ytrede Betænkelighed ved at inddrage alle Tvistigheder vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at netop den dansk-hollandske Voldgiftsoverenskomst i Artikel 4 lader Døren aaben for alle mulige andre Lande til uden videre at slutte sig til denne, saaledes at vi altid maa være forberedt paa, at en saadan Tilslutning kan finde Sted. Og har man ikke Betænkelighed ved, at man ifølge en saadan allerede bestaaende Voldgiftskonvention, eventuelt ifølge Tiltrædelse til en saadan Voldgiftskonvention fra andre Staters Side, kommer ud for absolut obligatorisk Voldgift, uden Udelukkelse af særlige Tilfælde, saa ser jeg ikke, af hvilken Grund man skulde have Betænkelighed ved en saadan uindskrænket Forligsnævnsbehandling, der dog i hvert Fald ifølge disse Overenskomsters Ordlyd ikke er af bindende Art.

Hyad angaar det af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og ligeledes af det ærede Medlem Hr. Axel Møller rejste Spørgsmaal, til en vis Grad ogsaa den af det sidst-